

Inkább

Dúdvák a földek
szivárgó ösvényeit,
lehetőségeinket
magánérdekek benövik.
Ki törődik itt másokkal,
holnappal?
Mindenki csak
magával, a mával.
Mint a ló,
izzad hajszoltságunk,
loholva a napok porából

összekapirgálható javakért,
elbúcsúzva eszményeinktől,
mint a vándormadaraktól.
Inkább házunk legyen,
mint meghittebb hazánk.
Vesszük az irányt
a pénzes és sikeres nagymenők,
sóvárgott példaképeink után.
Elcsapva a közösségi érzés,
emberség is:
szédeleg világgá.

Örülhetünk

Vizeink sekélyek.
Nem csak úszni,
megfulni se lehet.
Am a gaz
majd kiönt az árokból,
amiben
fürödhetnek a kövek.

Örülünk is
van minek:
a mások bajának.
Miénken is a kárörvendés,
a szomszédból áthallik,
akkorát nevet.

Közönyből

Az ilyen holminak, mint a szó,
értéke hol van? Kelendő
a nyugalom. Közönyből van
kereslet,
s nem igazságból!